

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. De humilitatis excelle[n]tia & neceßitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

TRACTATUS TERTIVS

De Humilitate.

CAPVT I.

De humilitatis excellentia & necessitate.

Matth. II.
29.

August. lib.
de vera reli-
gione.
Vita Christi,
propria hu-
militatis offi-
cina fuit.

Illam ergo
meditare Se-
culo.

Basil. serm. de
humilitate.

Exempla hu-
militatis Christi.

DISCITE à me, quia mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. dicebat CHRISTVS Seruator noster: S. August.

ait: *Tota vita Christi inter-
ris per hominem, quem suscipere dignatus est
disciplina morum fuit, sed praeipue humili-
tatem suam proposuit, dicens: Discite à me,
quia mitis sum & humilis corde.* quam vir-
tutem voluit ab ipso disceremus. Quod
sufficiebat, vt virtutis huius excellentia
& necessitas, quam eiusdem habemus, in-
telligeretur, quando quidem filius Dei in
terram & caelo descendit, vt illam nos do-
ceret, & in speciali eius magister esse vo-
luit, non solum verbo, sed maxime ope-
re, tota enim eius vita viuum humilitatis
exemplum & speculum fuit. Percurrit S.
Basilius totam Christi vitam ab ipsa nati-
uitate, demonstrans & ponderans omnia
eius opera nos maxime hanc virtutem do-
cere.

Voluit (dicit) à paupere matre in vili
stabulo & praesepe nasci, & vilibus pannis
inuolui, voluit vt peccator circumcidi, vt
debilis in Ægyptum fugere, & inter pec-
catores, & publicanos, vt vnus illorum
baptizari: & in vite progressu volunt illum
in Regem eligere & eleuare, & abscondit
se, & dum illum volunt contumeliis &
dedecore afficere, offert se: homines exal-
tant illum, imò à diabolo obsessi, iubet
illos tacere, & dum illum vituperant, &

iniurias dicunt, ne verbū quidem loqui-
tur. Et in vita sine, vt magis hanc nobis
comendaret virtutem, vt testamentum &
vltimā voluntatē, cum mirando illo con-
firmat exemplo, dum discipulorum pedes
lauat, & ignominiosa illa Crucis morte.
Dicit S. Bern. *Exinanitus semetipsum, vt
prius prestaret exemplo, quod erat dictum
verbo: mirus sane docendi modus. Quare
tantā Maiestatē Dominus tam se humili-
at: vt non apponatur ultra magnificare se-
mo super terram. Intolerabilis enim iniqui-
tas est, vt ubi exinanitus Maiestatē, vniuersi-
tus inflatur & incumescat. Magna. n. sen-
per stultitia & temeritas est, hominē su-
perbire, maxime vero postquam diuina
Maiestatē se demisit & humiliavit. Filius
Dei Patri æqualis formā serui accipit, &
vult humiliari & vituperari, & pulsi-
cinis vult æstimari & magni fieri. Merito
dicit Seruator mundi se virtutis Magistru
esse, & nos eandē ab illo discere oportere.
Socrates enim, Plato, nec Arist. non po-
tuerant hanc virtutē docere. Philof. gen-
tiles agentes de moralibus virtutibus, de
fortitudine, temperantia & iustitia, tam
obstiterunt ab humilitate, vt in iisdem li-
bris & suis virtutibus vellent magni fieri
& sui memoriam relinquere. Erant quid-
dem Diogenes & alii similes, qui ostē-
debant se mundū contemnere, & seiplos
per viles vestitus paupertatem, abstinen-
tiam contēnere, sed hoc ipso facto super-
bi erant, & ideo volebant suscipi & miti-*

mati, & alios spernebant, vt Plato prudēter sane notauit in Diogene. Inuitauerat Plato quodam tempore quosdam philosophos, & inter illos Diogenē, & domum suam splendide adornauerat, & tapetibus strauerat, vt tales conuiuias decebat. Diogenes in ingressū cōpit sordidis pedibus tapetes calcare & à Platone rogat, cur sic fieret: respondit: Calco Platonis fastum. Cui Plato recte respondit: Calcas, sed alio fastu. In eo maiorem fastum notans calcante tapetes, quam ille haberet in eorum possessione. Nunquam acquisuerūt philosophi verum sui contemptū, in quo vera & Christiana humilitas consistit, nec eam quidem nomine tenus cognouerunt, hoc enim propria nobis virtus est à Christo docta. Et bene notat D. Augustinus, ab hac excellentem illum sermonem in monte in cepisse. *Beati pauperes spiritus, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.* Per pauperes spiritu dicunt SS. Augustin. Hieronymus, Gregorius & alii intelligi humiles: Ab his seruator mundi sermonē aspicitur, his progreditur, & his absoluit hanc virtutē tota eius nos vita docet, hanc vult nos ab eo discere. Discite à me non mundum fabricare, non cuncta visibilia & inuisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere & mortuos suscitare, sed quoniam mitis sum & humilis corde Potentior est enim & tutior solidissima humilitas, quam ventosissima celsitudo. Melior est humilis Deo seruiens, quam qui miracula facit. Hęc est plana & secura via: alia plena est salebris & periculis.

Necessitas huius virtutis tanta est, vt lineilla nobis cogitandum non sit, nos ne passum quidem vnum in via spirituali progredi posse. Dicit Sanctus Augustinus: *Nisi humilitas omnia, quae cunquo facimus, & praeceperit, & comitetur & sequuta fuerit, iam nobis de aliquo benefacto gaudentibus totum extorquet de manu superbia.* Necessē omnes virtutes nostras instructas & coniunctas esse cum humilitate, in principio, in medio & fine, si enim vel tantillam neglexerimus, & vanam

Rodriguez exercit. pars 2.

complacentiam finimus intrare, omnia secum auferet superbia ventus: & parum proderit opus ex se bonum esse, sed maxime ibi nobis timendum superbiae & vanagloriae vitium. *Vitia quippe cetera in peccatis, superbia vero etiam in recte factis timenda est, ne illa, quae laudabiliter facta sunt, ipsius laudis cupiditate amittantur.* Alia vitia (vt dicit S. Augustinus, sunt in peccatis, vt inuidia, ira, luxuria, & statim de nomine cognoscuntur, vt illa caueamus, sed superbia in bonis est, vt illa destruat: *superbia bonis operibus insidiatur, vt pereant.* Nauigabat homo prospere, dirigens cor in cœlum, Deo enim initio consecrauerat quod faciebat, & repente ventus vanitatis oritur, & illum in scopulos fert, volens hominibus placere, & ab illis aestimari & magni haberi, & vanam satisfactionem capere, quae omnia pessum ierunt. Ideoque recte Sanctus Gregorius & Bernardus: *Qui sine humilitate virtutes congregat, quasi in ventum puluere portat, qui illum dispergit, & in aerem diffundit.*

Omnia vastae superbia.

Greg sup. ps. 3. poem. Bern. de ordine vita & mor. instit. c. 7. & serm. de donis spiritus sancti qui est vltimus ex paruu c. 2.

CAPVT II.

Humilitatem ceterarum virtutum esse fundamentum.

Sanctus Cyprianus dicit: Humilitas est sanctitatis fundamentum. S. Hieronymus: Prima virtus Christianorum est humilitas. S. Bernardus: Humilitas est fundamentum custosque virtutum. Hi omnes dicunt humilitatem esse sanctitatis & omnium virtutum fundamentum. Et Sanctus Gregorius quodam loco vocat illam magistrā & matrem omnium virtutum, & alibi dicit esse virtutum radicem & originem. Metaphora hęc & cōparatio à radice sumpta valde propria est, & valde humilitatis proprietates & conditiones declarat. Quod ad primum ar-

Flas, à sua radice, & virtus ab humilitate se iuncta, exarescunt.

Cyprian. ser. de nativitate Christi. Hieron. epist. ad Eustoch. Bern. ser. I de nativitate. Greg. l. 23. mor. c. 13. & l. 27. c. vlt.

k humi.